

...“ ...Ben seni bırakır mıyım?” demiş. Yıldırım gibi indirmiş. Tepegöz'ün başı bir yana, gövdesi diğer yana düşmüş. O an gökyüzü bir başka aydınlanmış. O gün, güneşle ay birlikte görünmüş. Ortalığa hafif bir serinlik yayılmış...(Süleyman Teyek,Dede Korkut Hikayeleri,s.127)

ERKUT HAN OĞLU

OBULAZ BOYU

Bugün Kırgızistan sınırları içerisinde bulunan Tanrı Dağı'nın eteklerinde yaşayan bir boy varmış. Bu boyun da Erkut adlı bir hanı varmış. Bu boyda yaşayan halk Erkut Han'dan oldukça memnunmuş. Bir şeye ihtiyaçları olsa Erkut Han hemen ihtiyaçlarını giderirmiş. Her ailenin erkek çocuğu olduğunda; bütün halkı kendi otağsının önündeki açık alana toplar, şenlik ateşini yakar ve hem eğlenceler düzenler hem de pek çok hayvan keserek halkın karnını doyururmuş. Fakat Erkut Han'ın hiç oğlu olmuyormuş. Altı tane güzeller güzeli kızı varmış ancak savaş meydanında yiğitçe savaşacak bir tane bile oğlu yokmuş. Bu durum onu çok endişelendiriyormuş. Çünkü kendisinden sonraki Hanın kendi soyundan gelmesini istiyormuş.

Bir gün yine bir kutlama esnasında; Erkut Han otağında bir başına otururken, otağ bembeyaz bir ışıkla dolmuş ve gökten bir peri yanına inmiş. Peri:

“Korkma, ey güçlü kuvvetli Erkut Han! Sana zarar vermeye değil, seni mesut edecek bir haber vermeye geldim. Eğer bir oğlun olmasını istiyorsan benim dediklerimi harfiyen yerine getirmen gerekir. Eteklerinde yaşadığımız bu dağın tepesinde sağlığı yerinde, etli butlu, alacalı bir koç vardır. Ancak bu koçun da heybetli, tehlikeli bir sahibi vardır. Bu sahip, senin atan olan Basat'ın yüzyıllar evvel öldürdüğü Tepegöz'ün yere dökülen kanından doğmuş, Hıncal isimli bir yaratıktır. Bu yaratık hayvanlarına gözü gibi bakar. Senden istenilen; yanına en güvendiğin, en yiğit erlerinden alarak bu koçu buraya getirmen ve daha sonra onu Tengri için adak olarak kesmen. İşte o zaman

senin aslanlar kadar güçlü kuvvetli bir oğlun olacak. Lakin erlerin ve sen yoldayken dikkatli olasınız ha! Çünkü bu yaratık aynı zamanda bir şaman(büyücü)dır ve sizi yolunuzdan alıkoymak, aranızı bozmak için elinden gelen her şeyi yapacaktır.” demiş ve etraf tekrar bembeyaz olunca uçup gitmiş. Bu konuşmadan sonra Erkut Han, otağından alelacele çıkmış ve her şeyi hatununa anlatmış. İki bir sevinçten oturup ağlamışlar. Erkut Han, eğlencenin tadını kaçırmamak için erlerine yerine getirilmesi gereken görevi hemen söylememiş. O gece Erkut Han yatağında ilk defa güzel bir uyku çekmiş.

Ertesi gün Erkut Han, güvendiği erlerini yanına toplamış ve görevlerini anlatmış. Dört tane er bu görevi memnuniyetle kabul etmiş. Ardından çıkınlarını hazırlayıp, hatunlarına ve halka veda edip yola koyulmuşlar.

Bu sırada Tanrı Dağı'ndaki yerinde oturan Hıncal, bütün bu olan bitenleri büyüü sayesinde görmüş. Ve o kadar sinirlenmiş ki eline geçirdiği kayayı tuttuğu gibi Issık Gölü'ne fırlatmış. Daha sonra oturup Erkut Han'ı ve erlerini nasıl durdurabileceğini düşünmeye başlamış.

Yolculuğun 5. gününde bir ırmak kenarına varmışlar. Burada oturup biraz sohbet etmişler. Ardından yiyeceklerinin bittiklerini fark etmişler ve Erkut Han, erlerinden birini alarak ormana hayvan avlamaya gitmiş. Bir geyik görmüşler ve er vurmak için hazırlanmış. Neyse ki Erkut Han okunu iyi kullanan bir erini yanına almış. Bundan dolayı er geyiği kolayca vurmuş ve sırtlamış. Ormanın derinliklerinde ilerlerken er, geyiği ani bir hareketle yere vurmuş ve Erkut Han'a dönmüş. Şu sözleri söylemiş:

“ Görüyor musun Han! Sırf sen bir erkek evlat sahibi olasın diye düştüğümüz hallere bak. Günlerdir dur durak bilmeden yürüdük ve daha önümüzde oldukça uzun bir yol var. Bir hiç uğruna erlerimizden birini kaybettik! Ben artık buna katlanamayacağım. Senin sıran doldu. Bu zamana kadar erkek evlat sahibi olsaydın da yerine soyundan biri geçseydi. Ama şimdi ben seni burada kılıçtan geçireceğim ve erlere de seni bir hayvanın parçaladığını söyleyeceğim. Yerine de ben geçeceğim!”

Bu alçakça sözler üzerine Erkut Han, erine acıyarak bakmış ve:

“Bre densiz! Bugüne kadar senin bütün ihtiyaçlarını karşılamadım mı? Hepiniz iyi bir ömür süresiniz diye çabalamadım mı? Ben sizlere değer verirken, önemserken sen benim hakkımda niçin böyle düşünürsün? Amma evvelsi gün ben seni uyarıştım; Hıncal bizim aramızı bozmak için çabalayacak, demiştim. Fakat sen bana güvenmeyerek en büyük hatayı yaptın ve şimdi de bunun cezasını çekeceksin!” demiş. Bu sözler üzerine iyice öfkelenen er, kılıcıyla Erkut Han’ın üstüne atlamış. İki arasında geçen boğuşmayı Erkut Han kazanmış ve erinin kafasını kılıcıyla koparmış. Eri gömme zahmetine bile katlanmadan geyiği sırtladığı gibi diğerlerinin yanına dönmüş. Erler, Erkut Han’ın yanında diğer eri göremediklerinden ne olduğunu sormuşlar ve öğrenince Erkut Han’a hak vermişler. Karınlarını doyurduktan sonra kalkıp yollarına devam etmişler.

Yedi gün yedi gece süren yolculuğun ardından Tanrı Dağı’nın tepesine varmışlar. Etrafta kimsecikler yokmuş. Bu yüzden hemen ilerideki ahıra girip koçu aramaya başlamışlar. Bu sırada Hıncal olanlardan habersiz dağlardaki en iyi otları topluyormuş. İşi bitip yerine döndüğünde koçunun orada olmadığını göreceğinden haberi yokmuş.

Erkut Han ve erleri koçu alıp tekrar boylarının bulunduğu alana gelmişler. Herkes onları büyük bir coşkuyla karşılamış ve şenliğe başlamışlar. Büyük masanın en başında oturan Erkut Han yemeğini aceleyle yiyip hemen koçu kurban etmek istiyormuş ama halkıyla birlikte biraz daha kalmak istemiş ve yemeğini bir tas daha doldurmuş. Oysa bunun ölümcül hatası olacağından haberi yokmuş.

Bunlar olurken Hıncal Tanrı Dağı’na dönmüş ve koçunun orada olmadığını görmüş. Öyle öfkelenmiş ki oradaki bir çınarı tuttuğu gibi söküp atmış. Daha sonra büyümlü kuşlarından birinin ayağına zehir dolu bir şişe bağlamış ve bunu Erkut Han’ın yemeğine dökmesini istemiş. Kuş uçarken Hıncal, tepede sevinçle yemek yapmaya başlamış.

Boyda Şenlik devam ederken gökten bir kuş gizlice uçarak Erkut Han'ın yemeğine zehri dökmüŐ. Kimse de hiçbir Őey görmemiŐ. Erkut Han da yemekten sonra dua ederek kou adamiŐ. Őenlikten sonra Erkut Han hatunuyla otağına çekilmiŐ. Yatağında uyurken bir anda baĐırmıŐ ve sarsılmıŐ, acı içinde ölmüŐ ve hatunu bunu ancak sabah fark edebilmiŐ. Ertesi gün boy halkı, Hanlarının vefatı üzerine büyük bir acıya boĐulmuŐ. Boy, yas tutuyormuŐ ancak bu yas uzun sürememiŐ çünkü evvelsi gün Erkut Han'ın kou adadığı yerde bir ağaç büyümeye başlamış ve meyveleri olgunlaŐmıŐ. Bu meyvelerden biri daha da büyüyerek bir insan(bebek)Őeklini almış ve yere konmuŐ. Han'ın hatunu, bunun kendi bebeği olduğunu hemen anlamıŐ ve koŐarak bebeği kapmıŐ. Bebeğe Obulaz adını vermiŐ ve uzun yıllar boyunca Tengri'nin mucizesi olan bu bebeği büyütmüŐ.

“Babamın intikamını almadan geri dönmeyeceğim ana! Hıncal'ı da tıpkı atası Tepegöz gibi öldüreceğim. İŞte o zaman iim rahat edecek.” demiş Obulaz ve kılıcını öfkeyle yere saplamış. Artık yirmisine eriŐmiŐ olan Obulaz, ii intikam ateŐiyle yanıp tutuŐan aslan gibi güçlü kuvvetli bir delikanlı oluvermiŐ. Hem de boyunun beyiymiŐ.

“Yapma, etme oğul! Baban senin uğruna kendi canını feda etti. Şimdi sen de kendini ölümün önüne atarak bu fedakrlığı boŐa götürmek mi istersin Obulaz!”

“Ne dersen de ana. Hıncal'ın kanı dökülmeden iim rahat etmeyecek. ıkınımı hazırla ve kimseye haber etme. Tek baŐıma gideceğim.” Anasını dinlemeden, ıkınımı alıp yola koyulmuŐ. Yedi gün yedi gecenin sonunda Tanrı Dağı'na varmış ve Hıncal'ın karŐısına çıkmak üzere hazırlanmaya başlamış.

Her Őeyden haberdar olan Hıncal, Obulaz'ın karŐısına çıkmış ve:

“HoŐ gelmiŐsin Obulaz Bey. Yoksa sende baban gibi ölmek mi istersin? Öyleyse gel de saldır ne duruyorsun?” demiş. Ancak Hıncal'ın da bir planı varmış. Obulaz, bu sözler üzerine saldırıya geçmiŐ ve kılıcını Hıncal'ın bacağına saplamış. Kan dklmediğini görünce ŐaŐakalmıŐ

“Sence atamın kanından beni yaratan Tengri Erlik bunu düşünmedi mi sanıyorsun ey Obulaz? Beni, vücudumdaki gizli zayıf noktaya kılıcını saplamadıkça öldüremezsin. Tengri Erlik, atam Tepegöz kolayca öldüğünden dolayı intikamımı rahatlıkla alabileyim diye beni böyle yarattı. Şimdi beni öldür öldürebilirsen!” demiş Hıncal ve Obulaz’a kayalar fırlatmaya başlamış. Obulaz ise bu açıklama sonucunda daha da öfkelenmiş ve önüne atılan kayaları kılıcıyla keserek Hıncal’ın yanına varmış. Öncelikle kılıcını Hıncal’ın gözüne saplamış ki yapacağı hamleleri göremesin. Hıncal acı içerisinde bağırarak ve ellerini sallayarak Obulaz’ı hissetmeye çalışmış. Bu sırada Obulaz, kılıcıyla Hıncal’ın zayıf noktasını bulana kadar vücudunu delik deşik etmiş. En sonunda boynunun arka kısmına kılıcını saplamış ve Hıncal toprak bir testi gibi parçalanarak kuma dönüşmüş. Bu dünyaya atasının intikamını almaya gelen Hıncal, intikamını almış almasına ama bunu canıyla ödemek zorunda kalmış.

Obulaz, Hıncal’dan arta kalanları bir torbaya doldurmuş ve obasına dönmüş. Halkına Hıncal’ın öldüğünü kanıtlamak için ondan arta kalanları göstermiş. Bu olay üstüne Obulaz’ın ünü dört bir yana yayılmış ve bir boyun beyi kızını Obulaz’la evlendirmek istediğini söylemiş. Bu yüzden Obulaz’ın obasında kırk gün kırk gece düğün yapılmış ve tüm diğer boylar da buna katılmış. Sonraki yıllarda Obulaz ve hatununun üçü erkek biri kız olmak üzere toplam dört çocuğu olmuş ve mutlu mesut yaşayıp gitmişler.